

se toto podání vedle původně nalepených kolků jen jako jednoduché obyčejné podání bez ohledu na svou pravou povahu, tedy ve sporném řízení podle saz. pol. 1 a) sazby od 60 hal. do 50 Kč podle hodnoty předmětu sporu, v konkursním a vyrovnávacím řízení podle saz. pol. 9 a) č. 3 sazby 2 Kč, v nesporném řízení podle saz. pol. 16 a) sazby 5 Kč, v trestním řízení na podkladě soukromých žalob 15 Kč (u sbor. soudu) a 5 Kč (u okres. soudu) podle saz. pol. 31 c) sazby; další archy a vyhotovení se pak znovu již nekolkuje.

Druhý případ jest ten, když podání se opětně předkládá ne samo o sobě, nýbrž jako příloha nového podání; tu se musí nové podání kolkovati podle svého obsahu a povahy (§ 3, odst. 2 cit. nař.), tedy u žalob dvojnásobkem, u odvolacích spisů pateronásobkem jednoduché sazby atd. Připojené původní podání pak již nepodléhá dalšímu kolku a ani kolku přílohovému.

Opětne požadování plného podacího kolku odpadá tedy jen v tom případě, když strana učiní podání nové, označené jako podání reproduované, na něž také vyznačí, jak bylo původní podání kolkováno. Tento postup bude nutno zachovati vzhledem k účelu vl. nař. č. 106/34, aby totiž soudní spisy měly jednotný normalisovaný formát. Na vyzvání soudu musí býti ovšem totožnost a obsahová identita obou podání prokázána (nekolkováným) předlo-

žením podání původního. Podobně jest věc upravena vl. nař. č. 17/1926 o provedení zákona jazykového (viz čl. 4, odst. 2 tohoto nařízení).

Výzvy berních správ peněžním ústavům.

Ministerstvo financí vydalo v předmětné otázce vynesení ze dne 15. března 1937, č. j. 30.337/37, z jehož obsahu uvádí Průmyslový věstník ze dne 19. června 1937, str. 327:

»Ve vládním nařízení ze dne 4. února 1937, č. 15 Sb. z. a n., kterým se provádí zákon o přímých daních, byl vypuštěn odstavec 4, vlád. nař. č. 175/1927 Sb. z. a n. k § 301, odst. 4, č. 5, podle něhož byly podle poslední věty tohoto zákonného ustanovení oprávněny peněžní ústavy odeprít zodpovědění dotazů berních správ podle § 301 na př. ohledně vkladů a depotů a pod., poněvadž jde o skutkové okolnosti, o kterých se peněžní ústav dozvěděl vzhledem k důvěrnému poměru (mandátu a úschově) vůči poplatníkovi. Vypuštění tohoto odstavce se však nestalo z důvodů věcných, nýbrž pouze z důvodů systematických, aby totiž nebyla v prováděcím nařízení k zákonu o přímých daních uváděna jen jedna kategorie podobných důvěrných poměrů. Věcně však nemá býti i po vypuštění uvedeného ustanovení na dosavadní praxi zavedené podle odstavce 4 vládního nařízení č. 175/1927 Sb. z. a n. k § 301, odst. 4, č. 5 ničeho měněno. Z tohoto důvodu uložilo ministerstvo financí podřízeným úřadům, aby přes výše uvedenou změnu prováděcího nařízení k § 301, odst. 4, č. 5 zák. o př. d. nedotazovaly se ani nadále peněžních ústavů podle § 301 na skutkové okolnosti, o nichž tyto ústavy se dozvěděly vzhledem k důvěrnému poměru (mandátu nebo úschově) vůči poplatníkovi (§ 301, odst. 4, č. 5) na příkl. na vklady, depoty a pod.«

Autoři článků v tomto čísle.

Adv. konc. Dr. Karel Knap, advokát Dr. Pavel Winter, advokát Dr. Viktor Kollek, komisař zem. úř. Dr. Josef Nožička, soud. rada Dr. Josef Fiala, advokát Dr. Bedřich Pick, s. rada Dr. František Poláček, advokát Dr. Artur Werner.